

Arrest

nr. 115 246 van 6 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van 7 september 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 juli 2013.

Gezien het arrest nr. 108 910 van 2 september 2013 waarbij het verzoek tot wraking wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 9 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERKEYN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard en van 7 september 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 november 2012.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet, bezorgt de verwerende partij, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij per drager op 28 december 2012 in kennis werd gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen. De verwerende partij heeft *in casu* geen administratief dossier noch een nota met opmerkingen ingediend.

Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve het gebrek aan belang bij voorliggend beroep vast.

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de syntheseseminarie enkel een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de syntheseseminarie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 4 juli 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 24 september 2013, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 28 juni 2013 opgenomen grond, betoogt de verzoekende partij dat zij al zeven jaar op het Belgische grondgebied verblijft. De verzoekende partij stelt verder dat artikel 39/73 van de vreemdelingenwet geen toepassing meer kan vinden wanneer zij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet in kennis werd gesteld van de mogelijkheid een syntheseseminarie neer

te leggen. De verzoekende partij refereert in dit verband aan de in artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet opgenomen zinsnede “[...] en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, [...]”. De verzoekende partij merkt op dat het in kennis stellen van de mogelijkheid een synthesesemorie in te dienen betekent dat het om een ingewikkelde zaak gaat, terwijl het nemen van een beschikking op grond van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet impliceert dat het een eenvoudige zaak betreft. De verzoekende partij verwijst ten slotte naar de vraag tot horen en betoogt dat het samenvattend karakter van de synthesesemorie niet van openbare orde is.

3.2 Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit de bewoordingen van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de vreemdelingenwet volgt dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien de verzoekende partij die tijdig een kennisgeving om een synthesesemorie neer te leggen heeft ingediend, geen synthesesemorie, zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, heeft neergelegd.

De Raad stelt vast dat het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift in de door de verzoekende partij op 14 februari 2013 ingediende synthesesemorie integraal wordt hernomen. De synthesesemorie waarin het oorspronkelijk middel woord voor woord wordt herhaald, vormt evenwel geen synthesesemorie *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Aangezien de verzoekende partij geen synthesesemorie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet heeft neergelegd, dient overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

3.3.1 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat zij al zeven jaar op het Belgische grondgebied verblijft, merkt de Raad op dat voormelde beschouwing niet ter zake dienend is. Het vertoog van de verzoekende partij heeft immers betrekking op de gegrondheid van de vordering, terwijl *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat.

3.3.2 Voor zover de verzoekende partij stelt dat artikel 39/73 van de vreemdelingenwet geen toepassing meer kan vinden wanneer zij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet in kennis werd gesteld van de mogelijkheid een synthesesemorie in te dienen en de verzoekende partij in dit verband refereert aan de in artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet opgenomen zinsnede “[...] en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, [...]”, laat de Raad gelden dat de kritiek van de verzoekende partij juridische grondslag mist. Uit de bewoordingen van artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet blijkt immers dat, indien de kamervoorzitter niet van oordeel is dat het vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen, de verzoekende partij niet in kennis wordt gesteld van de mogelijkheid een synthesesemorie neer te leggen. Ingeval artikel 39/73 van de vreemdelingenwet in een eerste stadium van de procedure evenwel niet wordt toegepast en de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet aldus in kennis wordt gesteld van de mogelijkheid een synthesesemorie in te dienen, verhindert niets de kamervoorzitter om in een latere fase, *in casu* na lezing van de synthesesemorie, te besluiten dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden behandeld.

3.3.3 In zoverre de verzoekende partij verwijst naar de vraag tot horen en betoogt dat het samenvattend karakter van de synthesesemorie niet van openbare orde is, benadrukt de Raad dat de verzoekende partij geen synthesesemorie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet heeft neergelegd en dat overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang dient te worden vastgesteld. Het probleem van het belang bij het annulatieberoep raakt de openbare orde, het wordt ambtshalve door de Raad onderzocht en het mag in elk stadium van

de procedure aangevoerd worden (RvS 21 juni 2010, nr. 205 531). De verzoekende partij kan aldus niet dienstig voorhouden dat het samenvattend karakter van de synthesememorie niet van openbare orde is.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET